

AMO®

unitas libertas caritas
ALUMNI KLUB ŠKG

Klub Alumní Škofíjske klásične gimnazíje v Šentúdu, Štúla 23, 1210 LJUBLJANA ŠENTVID | TISKOVINA

**ZAPOSLOVANJE: OD PRVIH KARIERNIH
ŽELJA DO KONČNE ODLOČITVE**

3 Drage alumne, dragi alumni!

Uvodnik

4 Začnimo čimprej!

Nagovor Sanje Martinec, predsednice Kluba Alumni ŠKG

5 »Dobro razmislite, kaj vas veseli, kaj si želite početi in v čem ste dobri«

Intervju s Tino Rus

8 »Podjetništvo je kot skok iz letala brez padala«

Intervju z Matejem Rauhom

10 Ekograditelj, podjetnik in tvorec sanj

Intervju z Luko Lampretom

13 Popestrimo šolo: od prvih kariernih želja do končne odločitve

Pogovor z Natašo Hanuna

16 Kdo so nekdanji škofijci?

Zanimivosti iz raziskave, izvedene jeseni 2016

18 Iz življenja Zavoda sv. Stanislava

Utrinki iz zavodske kronike

21 Ekipa Kluba Alumni Škofijske klasične gimnazije

Prestavitev novega vodstva in napoved dogodkov

AMO®

leto 8 | številka 14 | december 2017

unitas libertas caritas
ALUMNI KLUB ŠKG

Drage alumne, dragi alumni!

Pred vami je nova številka revije Amor. Rdeča nit se vrti okoli zaposlovanja, iskanja dela, ki poleg kruha nudi tudi zadovoljstvo, poklicnega usmerjanja. Tematika ni zanimiva le za tiste, ki še študirajo ali iščejo svojo prvo zaposlitev, ampak tudi za ostale, saj vemo, da je danes le peščica takih, ki ostanejo v eni službi vse življenje.

Na naslednjih straneh vam predstavljamo razmišljanja treh nekdanjih dijakov, ki so se odzvali našemu vabilu in nam zaupali del svoje življenjske zgodbe. Tina Rus vam bo podala strokovne nasvete o svetu zaposlovanja iz prve roke. Matej Rauh nudi priložnosti vsem, ki želijo svoje sanje spremeniti v resničnost. Luka Lampret, ki je predstavljen v rubriki *Podjetniki*, pa je v svetu gradbeništva našel smisel, ko je nad tem področjem v Sloveniji že skoraj obupal. Zgodbe o tem, kako so se znašli v svetu dela, so nam lahko zanimivo branje, navdih ali spodbuda za naše življenje.

Podrobneje boste spoznali projekt *Popestrimo šolo*, ki že dobro leto poteka v Zavodu sv. Stanislava in je v prvi vrsti namenjen poklicnem usmerjanju, k sooblikovanju posameznih dejavnosti pa smo s svojimi izkušnjami in znanjem povabljeni tudi alumni.

Na kratko vam bomo predstavili nekaj zanimivosti iz raziskave med alumni, ki smo jo na Inštitutu za raziskovanje in evalvacijo šolstva opravili jeseni 2016, pripravili pa smo tudi izbor utrinkov iz zavodskih enot – morda boste izvedeli kaj novega.

Ob listanju revije in prebiranju dogodkov, ki jih organizira Klub Alumni Škofijske klasične gimnazije, boste videli, da ima klub novo vodstvo, ki se je z veliko vnemo lotilo dela. Vabljeni, da se odzovete njihovim vabilom in se udeležite dogodkov, ki jih pripravljajo za vse nas. Seveda pa so vedno dobrodošle tudi nove ideje, predlogi in konkretna pomoč.

Naj bo revija prijetno branje. Morda se ob kakšni fotografiji utrne tudi spomin na sošolce ali osebe, ki jih poznamo s hodnikov ŠKG, pa jih že dolgo nismo videli.

Naslednja številka bo izšla spomladi in vabljeni, da jo sooblikujete tudi vi. Če bi želeli sodelovati ali nam pomagati s predlogi, pišite na alumni@stanislav.si.

Monika Omovšek, urednica

Izdal in založil: **Zavod sv. Stanislava** | Odgovarja: **dr. Roman Globokar** | Urednica: **Monika Omovšek** | Tehnična urednica: **Sanja Martinec** | Oblikovanje: **Marko Grimani**, www.grimani.si | Fotografije: **Arhiv Zavoda sv. Stanislava**, **Arhiv kluba Alumni ŠKG**, zasebni arhivi intervjuvancev, **Polona Avanzo** | Fotografija na naslovnici: **Ivan Zhukevich**/unsplash.com | Tisk: **Demago d.o.o.** | Ljubljana, december 2017.

Začnimo čimprej!

“A poznaš mogoče koga, ki se ukvarja z dizajnom? Veš, rabim za en projekt.”

“Joj, prenavljam stanovanje, pa me je majster spet pustil na cedilu, češ da nima časa v naslednjem mesecu. Res rabim nekoga zanesljivega, imaš koga?”

“Zaključujem s študijem, pa bi mi tako prav prišla ena praksa ... Ampak dandanes je tako težko priti v kakšno dobro firmo.”

“V zavodu imamo razpis za novoletna darila ... Poznamo koga, ki ima kakšno zanimivo ponudbo?”

Štiri različne situacije, za katere se je klub alumni odločil poiskati rešitev.

Dejstvo je, da v odraslem življenju veliko štejejo poznanstva. Naj nam je to všeč ali ne, večino stvari lažje dosežemo, če koga poznamo in nam ponudi pomoč. Naša mreža nastane skozi šolanje, druženje in prijateljevanje. Velikokrat je odvisna od energije, ki smo jo bili pripravljeni vložiti v odnose. Nekaj je nekoga spoznati, izmenjati par besed, popolnoma druga stvar je te odnose vzdrževati. Seveda je nemogoče (pa tudi nesmiselno) ohranjati odnose z vsemi ljudmi, ki so nam kdaj prečkali življenjsko pot, tesnejše vezi stkemo s tistimi, ki so nam bližje, ki z nami delijo več interesov in način življenja.

Potem pa nastopi dan, ko je aktualna ena od zgoraj naštetih situacij. Najprej hitro v mislih preletimo prijatelje in znance. Pokličemo enega ali dva, za katera vemo, da poznata še več ljudi. Obiščemo socialna omrežja, preverimo pri “prijateljih”, morda celo “prijateljih od prijateljev”. A vseeno ostanemo brez človeka, na katerega bi se lahko obrnili za specifično pomoč. In želimo si, da bi na tem mestu v zgodbo vstopil Klub Alumni Škofjske klasične gimnazije.

Pod novim vodstvom smo se lotili dveh projektov. Na spletni strani alumni.si nastajata dve podstrani. Prva je “poslovni imenik”. Cilj je, da se tam znajde kar najširši nabor bivših škofijcev, ki delujejo na različnih področjih. Da bi tam lahko pobrskali med pravniki, psihologi, arhitekti, spletnimi razvijalci, fotografi ... in našli pravega ter zanesljivega človeka za vas. Seveda tu ne govorimo o uslugah in zastojkarstvu, tega je v slovenski mentaliteti še preveč. Gre le za to, da vzpostavimo bazo kredibilnih, razgledanih in sposobnih ljudi, na katere se morda lažje obrnemo kot na popolne neznance, s katerim nimamo nič skupnega.

V drugem zavihku pa lahko najdemo “priložnosti”. Tam želimo objavljati aktualne ponudbe za delo, prakse, natečaje ... Kar nekaj priložnosti bo prispeval zavod, k sodelovanju pa povabljeni tudi vsi ostali, ki morda iščete nove sodelavce in bi vas zanimal kader znotraj bazena bivših škofijcev.

Tudi zato je ta številka Amor-ja posvečena zaposlovanju in različnim ljudem, ki so se v svetu zaposlovanja znašli vsak po svoje. Za navdih, ideje in zagon. Ker je to področje, ki se tiče vseh nas, in je področje, kjer želi klub alumni vzpostaviti učinkovito mrežo.

Če želite biti del poslovnega imenika na naši spletni strani www.alumni.si, nam na e-naslov alumni@stanislav.si pošljite naslednje podatke: ime podjetja oz. storitve, vaše ime, opis dejavnosti in kontakt.

Če želite objaviti priložnost, pa nam na e-naslov alumni@stanislav.si pošljite naslednje:

opis dela oz. razpisa, ime/podatek o tem, kdo priložnost ponuja, rok trajanja oglasa in vaš kontakt.

Zelo lepo vabljeni, začnimo čimprej!

Sanja Martinec, predsednica Kluba Alumni Škofjske klasične gimnazije

Tina Rus:

>> DOBRO RAZMISLITE, KAJ VAS VESELI, KAJ SI ŽELITE POČETI IN V ČEM STE DOBRI <<

Tina Rus so od vedno zanimali ljudje, predvsem razumevanje njihove duševnosti, njihovega odnosa z drugimi in njihove vpetosti v socialno okolje. Po končani Škofjski klasični gimnaziji zato ni imela težav z izbiro študija, vpisala se je na psihologijo. Trenutno je zaposlena v Kariernem središču v Ljubljani, kjer se kot psihologinja in karierna svetovalka ukvarja s svetovanjem mladim brezposelnim osebam in mladim iskalcem zaposlitve.

Tvoje trenutno delo je karierno svetovanje mladim. Kaj točno obsega tvoje delo?

Moje osnovno delo se nanaša na pomoč mladim brezposelnim osebam, starim od 16 do 30 let. Spodbujam jih za samostojno in odgovorno iskanje zaposlitve, jim svetujem pri iskanju ustrezne zaposlitve ter informiram o različnih delovnih mestih v skladu z njihovimi zaposlitvenimi cilji. Mnogi mladi niso prepričani, ali so se tekom izobraževalnega procesa odločili za pravo smer, zato veliko časa namenim njihovi karierni orientaciji. S pomočjo individualnega pogovora in psiholoških diagnostičnih pripomočkov skupaj poizkušamo

poiskati močna področja in ključne interese ter ugotoviti, ali so ti interesi skladni z njihovo izobrazbeno smerjo. Informiram jih tudi o možnosti spremembe smeri študija ali o možnostih poklicne prekvalifikacije. Veliko posameznikov ob izgubi ali prenehanju delovnega razmerja doživlja stres ali celo izgubi del svoje identitete, zato je svetovalni razgovor pogosto namenjen zgolj podpori, opolnomočenju in motiviranju za nadaljevanje iskanja zaposlitve. Trenutno sodelujem tudi pri meni zelo ljubem projektu *Spodbujanje socialne vključenosti otrok in mladih s posebnimi potrebami v lokalno okolje*, katerega glavni namen je mladim s motnjo avtističnega spektra olajšati prehod na trg dela.

“Prednost mladih je predvsem sveže znanje, poznavanje sodobnih oblik dela, dobra računalniška in informacijska pismenost, fleksibilnost ter pozitivna energija, večini pa manjka dragocenih izkušenj.

S kakšnim odnosom mladi iščejo zaposlitev danes – bi rekla, da so optimisti ali pesimisti? Zakaj?

Zdi se mi, da so mladi v splošnem optimisti. V zadnjem času se v medijih pojavljajo novice o zmanjševanju stopnje brezposelnosti in odpiranju novih delovnih mest, kar definitivno pozitivno vpliva na pričakovanja glede možnosti zaposlitve po končanem izobraževanju. To se odraža tudi v načinu iskanja zaposlitve. Poleg klasične prijave na razpisana delovna mesta se vse več posameznikov odloča za osebni kontakt z delodajalcem oziroma za pošiljanje ponudb na želena delovna mesta. Veliko se jih s trgom dela spoznava preko študentskega ali prostovoljnega dela, kjer si pridobijo praktične izkušnje in nova poznanstva. Marsikdo lahko po zaključku študija nadaljuje z redno zaposlitvijo pri istem delodajalcu ali preko pridobljenih poznanstev naveže stik z novim potencialnim delodajalcem. Morda je nekoliko drugače pri tistih posameznikih, ki so že dalj časa brez redne zaposlitve, ki imajo specifične želje glede potencialnega delovnega mesta ali so izobraženi za manj iskana področja dela. Še posebej njim so namenjene oblike poglobljenega kariernega svetovanja in različni programi aktivne politike zaposlovanja.

Kaj bi rekla, da je največji izziv, s katerim se mladi spoprijemajo ob vstopu na trg? Kaj bi jim glede tega svetovala sama?

Prednost mladih je predvsem sveže znanje, poznavanje sodobnih oblik dela, dobra računalniška in informacijska pismenost, fleksibilnost ter pozitivna energija, večini pa manjka dragocenih izkušenj. Zelo pomembno je, da mladi že tekom študija pridobijo čim več formalnih in neformalnih izkušenj preko študijske prakse, študentskega dela, prostovoljnega dela, udeležbe na različnih seminarjih in izobraževanjih ter drugih aktivnostih. Vsa pridobljena znanja naj zabeležijo v svojem življenjepisu in se na ta način predstavijo potencialnemu delodajalcu, poleg tega naj jih vključijo v svoj način razmišljanja in vedenja. Posledično so lahko konkurenčni tudi tistim z dolgotrajnejšimi izkušnjami.

Kako pomembno je, da pred iskanjem zaposlitve vemo, kaj točno si želimo početi v življenju? Zakaj tako meniš?

Pogosto slišimo: »Delaj tisto, kar imaš rad, in nikoli več v življenju ti ne bo treba delati«. Seveda to ne drži popolnoma, pa vendar je pomembno, da uživamo v svojem delu. Če delamo nekaj, kar radi

počnemo, in smo v tem dobri, smo pri svojem delu veliko bolj zavzeti, veliko lažje opravljamo zahtevnejše pa tudi rutinske zadolžitve. Nekateri ključni dejavniki, ki povzročajo stres na delovnem mestu, so preobremenjenost, prenizka stopnja zahtev, dolgočasje, monotonija, ponavljajoča se dela, prevelika spremenljivost delovnih nalog idr. Ti dejavniki delujejo manj stresno, če je delo, ki ga opravljamo, v skladu z našimi znanji, željami in zanimanji. Zelo pomembno je, da dobro poznamo sebe in svoje interese, se zavedamo svojih sposobnosti, osebnostnih lastnosti in motivacije. Posledično bomo lažje našli delo, ki za nas ne bo zgolj delo.

Osamosvajanje se je v sodobni družbi močno zamaknilo, zaradi česar smo psihologi opredelili celo novo razvojno obdobje prehoda v odraslost. Ali ima po tvojem mnenju iskanje zaposlitve pomemben vpliv na to, da se mladi osamosvojijo kasneje kot nekoč?

Razvojno obdobje prehoda v odraslost je obdobje po koncu mladostništva in do začetka zgodnje odraslosti, torej med 18 in 30 letom. Pravimo, da posameznik vstopi v obdobje odraslosti, ko se osamosvoji – ko zaključi z izobraževanjem, si najde redno zaposlitev, se odseli od primarne družine, vzpostavi samostojno gospodinjstvo ter si ustvari lastno družino. Raznolikost med posamezniki je v tem obdobju zelo velika. Nekateri so že zaposleni in so si že ustvarili lastne družine, medtem ko se drugi še izobražujejo in živijo pri starših. Pri svojem delu opazim velike razlike v načinu življenja mladih, ki so se zaposlili po zaključku srednješolskega izobraževanja, in mladih, ki prvo zaposlitev iščejo v poznih dvajsetih letih.

V splošnem lahko rečemo, da se obdobje prehajanja v odraslost in osamosvajanja podaljšuje. Razlogi so različni, večina jih je povezanih z iskanjem redne zaposlitve. Če jih naštejem le nekaj – izobraževalni programi so vse daljši, starost ob pridobljeni formalni izobrazbi je višja. Število mladih s terciarno izobrazbo je večje, kot je razpoložljivih delovnih mest. Pogodbe za nedoločen čas so redkost, posledično živi veliko mladih v negotovosti in si ne upa popolnoma osamosvojiti od primarnih družin.

Iskanje ali menjavanje zaposlitve je lahko zelo stresno in za posameznika zahtevno obdobje. Kako si lahko pomagajo, da bi se bolje soočali s spremembami?

Izguba ali iskanje nove zaposlitve lahko posamezniku predstavlja stresno situacijo, saj se sooča z manjšo ekonomsko in socialno varnostjo, s spremembo načina življenja ter v določeni meri tudi z izgubo dela identitete. Na stresne situacije se zelo različno odzivamo, lahko nam predstavljajo izziv in možnost za razvoj, lahko pa nam vzbudijo negativna čustva, kar se odraža tudi na telesnih simptomih. Dobro je, da imamo realno predstavo glede trenutne situacije, da si dovolimo prepoznati in izraziti čustva, ki se ob tem pojavljajo. Pomembno je, da smo čim bolj optimistični glede prihodnosti in imamo občutek, da lahko sami nadzorujemo potek dogodkov. Zaupati moramo v svoje sposobnosti. Velikega pomena je tudi socialna povezanost

in opora ljudi, ki so nam blizu. Kadar menimo, da je to potrebno, se obrnimo na strokovno pomoč, bodisi po pogovor, svetovanje ali iskanje koristnih informacij. Nenazadnje pa je pomemben tudi zdrav življenjski slog, ustrezna prehrana in telesna aktivnost.

Nekateri mladi se ob vstopu na trg dobro znajdejo, spet drugi ne. Kaj bi rekla, da so tiste ključne stvari, ki ti omogočijo uspešen vstop v novo službo? Vztrajnost, drznost, pogum, prijaznost ...?

V prvi vrsti so pomembne ustrezne kompetence, delovne izkušnje ter v določenih primerih tudi izobrazbena smer. Večina delodajalcev pri zaposlitvi daje prednost komunikativnim, vestnim, odprtim posameznikom, ki nimajo težav s prilagajanjem na novosti. Ni pa nujno. Vse je odvisno od zahtev delovnega mesta, od klime, ki se je oblikovala v kolektivu, in od načina dela, ki prevladuje znotraj podjetja. Upam pa si trditi, da sta interes za delo in delovna zavzetost ključni prvini, ki ju vsak delodajalec išče pri bodočih sodelavcih.

Za konec bi te prosila, če bi izpostavila tri ključne nasvete, s katerimi bi si lahko bralci pomagali pri iskanju zaposlitve?

Najprej dobro razmislite, kaj vas veseli, kaj si želite početi in v čem ste dobri.

Potem naredite seznam zelenih delovnih mest, razmislite, kakšne so vaše dosedanje izkušnje, in stopite v kontakt s potencialnim delodajalcem. Obenem ne pozabite redno spremljati objavljenih prostih

delovnih mest na najbolj obiskanih portalih za iskanje zaposlitve ter se prijavljajte na zanimive razpise.

Tretji nasvet je, da sestavite izstopajoč življenjepis in spremno pismo ter se dobro pripravite na zaposlitveni razgovor.

Če pri vsem skupaj potrebujete pomoč, pa se obrnite na Karierno središče Zavoda za zaposlovanje, kjer vam bomo z veseljem pomagali pri napotkih in nasvetih, kako priti do čim hitreje zaposlitve.

Pogovarjala se je Manca Grom.

GRIMANI · SI

[oblikovalski studio]

Matej Rauh: »PODJETNIŠTVO JE KOT SKOK IZ LETALA BREZ PADALA«

Matej Rauh je bivši dijak 12. generacije, pravnik, 2. tenor, ljubiteljski masterchef, poleg tega pa tudi ustanovitelj prve slovenske spletne platforme za nagradno množično financiranje Adrifund.

Kakšen je tvoj povprečen delovni dan? Kje sem te zmotila?

Zmotila si me ob pregledovanju vsebine novega projekta, ki bo v kratkem pričel s svojo kampanjo množičnega financiranja na Adrifundu. Vse avtorje projektov namreč skrbno vodim skozi postopek priprave projekta in nato tudi v času trajanja kampanje. Takšno delo

je sicer precej dolgotrajno, vendar se izplača, saj je odstotek uspešnosti projektov na Adrifundu najmanj še enkrat višji (trenutno 64 %), kot je na večjih svetovnih crowdfunding platformah.

Moja redna služba je grafično oblikovanje v očetovem podjetju, kar je zelo fleksibilno delo, ki ga lahko kombiniram z vodenjem

platforme. Delam pa tudi kot poslovni svetovalec in zastopnik svojih poslovnih partnerjev iz podjetja Karolina fund z Islandije, ki je razvijalec naprednega tehničnega orodja za "poganjanje" crowdfunding platform, ki se lahko uporablja tudi v širše namene.

Množično financiranje projektov iz tujine poznamo že vrsto let. Od kod ideja, da soustanoviš takšno podjetje v Sloveniji?

Množično financiranje (crowdfunding), kot ga poznamo danes, se je pričelo razvijati leta 2008, kmalu po začetku svetovne gospodarske krize. Področje sem dlje časa z zanimanjem spremljal, saj je bilo kar nekaj slovenskih ekip od leta 2012 naprej zelo uspešnih na ameriški (in verjetno najbolj znani) platformi Kickstarter. Vendar pa so tako velike globalne platforme primerne za projekte, ki ciljajo na ogromno število potencialnih podpornikov s celega sveta, za kar je v same kampanje potrebno vložiti veliko denarja. Lokalno usmerjeni projekti na takšnih platformah nimajo veliko možnosti, tudi koncept takšnih kampanj je precej drugačen. Zato je moja ideja izhajala iz tega, da množično financiranje omogočim tudi v Sloveniji in ljudem pripeljem blizu to alternativno orodje za zbiranje denarja.

Si že v času študija razmišljal o podobni poslovni poti?

Ja, brez mojega študija Adrifunda ne bi bilo. Vse se je začelo, ko sem točno štiri leta nazaj prijavil tematiko svojega diplomskega dela na Pravni fakulteti v Ljubljani – Pravni vidiki množičnega financiranja v ZDA in Sloveniji. V slovenski crowdfunding skupnosti je takrat veljalo prepričanje, da izvajanje crowdfundinga v Sloveniji ni mogoče, saj naša država ni imela (in še vedno nima) sprejete specialne zakonodaje za to področje. V okviru svojega raziskovanja sem prišel do zaključkov, da je vodenje takšne platforme in zbiranje denarja na takšen način pod ustreznimi pogoji v Sloveniji kljub temu mogoče. Moje raziskovanje te tematike pa sovpadalo z mojo študijsko izmenjavo v Reykjavíku na Islandiji leta 2014, kjer sem vzpostavil kontakt z ustanovitelji tamkajšnje crowdfunding platforme Karolina fund (ki deluje od leta 2012). Dober mesec po zaključku mojega zagovora diplomskega dela so postali tudi moji poslovni partnerji.

Lahko izpostaviš katerega od projektov, ki je zahvaljujoč vaši platformi dosegel ali presegel svoj cilj?

Zaenkrat sta bila na Adrifundu izjemno uspešna dva projekta, pri katerih sva imela precejšnjo vlogo oba iz ekipe Adrifunda (poleg mene še Dani Planinc, moj ŠKG sošolec) – prvi je bil projekt Klemen Slakonje z naslovom "Donald Trump – The Mockingbird Man". Klemen je lanskega junija (svojo kampanjo nam je zaupal komaj dva meseca po pričetku delovanja platforme!) zbral 10.000 € za svoj parodični videospot o Donaldu Trumpu. Do konca kampanje je nato zbral več kot 31.000 €, o kampanji in Adrifundu pa je zaradi tega projekta takrat slišalo ogromno ne le Slovenk in Slovencev, ampak tudi tujcev.

Drugi zelo uspešen projekt je bil Beer bulli, ki je letošnjega marca zbral podoben znesek kot Klemen, in sicer za predelavo VW hippie van-a v pivnico na kolesih. Projekt je vodil Matej Špehar, eden

največjih slovenskih poznavalcev družabnih omrežij, ki je svoje specifično znanje zares dobro uporabil.

Kakšna je bila pot od vizije do uresničitve? S kakšnimi ovirami si se srečeval skozi proces?

Polna izzivov, zabavna, na čase seveda stresna in naporna, predvsem pa zelo dinamična. Pogosto se zgodi, da sprva doseglo nekaj ciljev poskusi planirati do potankosti, nato pa se izkaže, da je boljša neka druga pot. Ovir pri vzpostavitvi platforme je bilo kar nekaj, vendar ne nepremagljivih – ena največjih na začetku je bila zagotoviti, da bo platforma (predvsem kar se plačilnega sistema tiče) delovala v skladu s slovensko zakonodajo, saj takšne vrste platforme v Sloveniji pred tem še ni bilo. Še pred pričetkom delovanja Adrifunda, marca 2016, sem prejel poziv Banke Slovenije k pojasnitvi poslovnega modela, ta pa je nato odločala o njegovi skladnosti z našo zakonodajo. Po mukotrpnem in dolgotrajnem procesu sem naposled dobil zeleno luč Banke Slovenije, kar je bil svojevrsten uspeh.

“ Ko se podaš v realizacijo svoje podjetniške ideje, nikoli ne moreš ničesar načrtovati z veliko gotovostjo in to te ne sme prestrašiti.

Imaš za mlade, ki razmišljajo o ustanovitvi svojega podjetja, kakšen nasvet?

Naj se ne bojijo poizkusiti uresničiti nekaj, kar si zares želijo. Ko se podaš v realizacijo svoje podjetniške ideje, ne moreš nikoli ničesar načrtovati z veliko gotovostjo in to te ne sme prestrašiti. Nasprotno, vse skupaj je zelo razburljivo in zabavno. Sam lahko zelo potrdim prispodobo, da je podjetništvo kot skok iz letala brez padala, ki ga začne sestavljati šele v prostem padu. Učiš se sproti, prilagajaš svoje načrte, moraš pa vedno imeti pred očmi svojo vizijo in sprotne cilje, ki te bodo tej viziji približali. Za vse to pa je za moje pojme najpomembnejše, da si zelo vztrajen in da imaš za seboj dobro ekipo ljudi, na katere se lahko zanesesh.

Meja je nebo. Kje si čez 5, 10 let?

Adrifund bo predstavljal popolnoma običajen način zbiranja denarja za raznovrstne kreativne projekte, poleg tega pa bo to tehnologijo, ki jo sedaj tudi tržim naprej, na različne načine uporabljalo več slovenskih in tujih podjetij pa tudi naša državna uprava.

Lahko pa tudi, da zaplavam v popolnoma drugačne vode. Zanima me namreč ogromno stvari. Kdo bi vedel! ☺

Matej, hvala in srečno!

Pogovarjala se je Petra Balazic.

Foto: Mankica Kranjec

Luka Lampret: EKOGRADITELJ, PODJETNIK IN TVOREC SANJ

V podjetju Golibar se ukvarjajo z gradnjo iz naravnih materialov. Golibar hiše iz slamnatih bal so zdrave in zagotavljajo visok nivo udobja bivanja. V podjetju, ki ga vodi Luka Lampret, je tradicionalno slovensko znanje s področja ljudskega gradbeništva in stavbarstva oplemeniteni z dognanji sodobne znanosti.

Na spletni strani podjetja Golibar (narečni izraz za ptico škrjanec) lahko beremo tvojo izjemno karierno in študijsko pot. Verjetno si že kot študent gradbeništva slutil, da boš nekoč gradil hiše, toda si si kdaj mislil, da boš nekoč podjetnik, ki po naročilu izdeluje hiše iz naravnih gradbenih materialov?

Pravzaprav sem takrat bolj kot o karierni poti razmišljal o manj resnih življenjskih radostih. ☺ Je pa res, da sem proti koncu študija v zlatih letih gradbeništva pred krizo razmišljal, da sem s študijem konkretno »zabluzil« – nekako sem pristal na področju, kjer so največji »nateguni« veljali za carje, kartelni dogovori kot javna tajna poštene prakse pa bolj kot simbol naivnosti manjšine. Ni me vleklo v ta posel in resno sem razmišljal, česa naj se pravzaprav lotim.

Je bila izkušnja s tujino tista, ki je nato usmerila tvojo kariero pot?

Da, pa je bilo res tako. Kot EVS prostovoljec sem pol leta deloval v najrevnejši državi v Evropi, v Moldaviji. Sicer bi težko rekel, da je moje bivanje v tej državi zelo pripomoglo k blagostanju in napredku domačinov, je bilo pa vsekakor koristno zame osebno. Tam sem prvič v življenju videl ilovnato hišo, pri čemer niti slučajno nisem verjel, da jo res vidim. Ker je na zunaj delovala čisto običajna hiša v tistih koncih. In je tudi bila čisto običajna, ker se po moldavskem podeželju pač gradi iz ilovice. Pozneje sem pomagal domačinu Koli pri gradnji, obiskal tovarno ilovnatih zidakov adobe in nato v Ukrajini prvič videl tudi hišo iz slamnatih bal v gradnji. Je pa res, da sem pozneje večino znanja o gradnji iz naravnih materialov dobil v Sloveniji ter z zamudo odkril prekmurske ilovnate hiše.

Foto: Mankica Kranjec

“Praktično celo človeško zgodovino z izjemo zadnjih 100 let se je gradilo iz naravnih materialov. In tudi v prihodnosti se bo, naša doba pa bo mogoče nekoč poimenovana plastični vek ali strupeni vek.

Je klasična gradnja iz opek, betona in železa s trajnostnega stališča preživeta ideja?

Železobetone, torej armiran beton, zagotovo nima perspektive. Gradnja je energijsko potratna in konkretno obremenjuje okolje. Če bi se materiali prodajali po pošteni ceni, v kateri bi bilo upoštevano tudi odlaganje odpadkov po koncu življenjske dobe stavbe in negativen vpliv na okolje, predvsem CO2 izpusti v času gradnje, takšna gradnja ne bi bila niti cenovno konkurenčna. S časom se bodo te stvari pač morale upoštevati. Na nek način so prvi koraki v to smer že storjeni z dogovori o trgovanju z izpusti – večji onesnaževalci tako pravzaprav finančno podpirajo manjše onesnaževalce. A smo še daleč od tega, da bi kupec cementa ali betona plačal pošteno ceno glede na negativen vpliv tega materiala na okolje. Opeka niti ni zelo slaba izbira – vendarle gre za žgano ilovico, naraven material. Vendar je zaradi visokih temperatur žganja proizvodnja izjemno potratna z energijo,

tako da je svetovna proizvodnja opeke odgovorna za izpuste 800 milijonov ton CO2 na letni ravni. To je količina CO2, ki ga v enem letu absorbira gozd v velikosti polovice Evropske unije. Pred meseci sva s sodelavko zmagala na tekmovanju zelenih idej Climate Launchpad na slovenski ravni in prav včeraj (18. oktober, op. ur.) sodelovala na svetovnem tekmovanju na Cipru. Na žalost nisva zmagala, vendar sva bila kar opazna s svojim produktom zidaka iz žaganja in bakterij. Tudi sicer bi glede na vse videne ideje na tem tekmovanju lahko z veliko gotovostjo rekel, da je prihodnost gradnje iz naravnih materialov v bakterijah, glivah ali algah. Pa ne gre samo za stanovanjsko gradnjo – na ta način se lahko tudi učinkovito in stroškovno ugodno sanirajo plazovita območja. Na splošno je ogromno rešitev, ki

 Tomaž Luštrek s. p.
AVTO SERVIS
Ladja 30, 1215 Medvode
01 36 17 500 info@lustrek.si
www.avtoservis-lustrek.si

jih ponuja narava in jo je treba samo posnemati. Nenazadnje ima milijarde let izkušenj.

Zakaj bi morale stranke dobro premisliti o načinu gradnje in uporabljenih materialov?

Strupeni materiali oddajajo strupe, naravni materiali pa jih kvečjemu vsrkavajo. Seveda se to v enem tednu ne pozna, ko pa človek v nekaterih prostorih preživi 50 let, prespi tisoče noči ...

Se delež ekoloških hiš, aktivnih hiš oziroma okolju bolj prijazne gradnje na slovenskem nepremičninskem trgu povečuje? V čem ste boljši?

Statističnih podatkov ne poznam, je pa vedno več zanimanja. Boljši smo v tem, o čemer govorim že v prejšnjem odgovoru – gradimo okolju in človeku prijazne, zdrave hiše. Se pa obenem zavedam, da živimo v kapitalističnem svetu, kjer se produkti in storitve kupujejo in prodajajo predvsem za denar in denar se lahko zapravi na mnogo

Reliefni detajl je delo Lukove sošolke Andreje Jamšek.

različnih področjih. Verjetno je točka preboja naravnih materialov takrat, ko bodo hiše iz naravnih materialov cenejše od tako imenovane klasike. To se bo po mojih predvidevanjih zgodilo najpozneje v desetih letih. Praktično celo človeško zgodovino z izjemo zadnjih 100 let se je gradilo iz naravnih materialov. In tudi v prihodnosti se bo, naša doba pa bo mogoče nekoč poimenovana plastični vek ali strupeni vek. Ali mogoče glavo-v-pesek-tiščočki vek.

Kakšne so navadno stranke, ki se odločijo za vaše storitve?

Prevladujejo izobraženi in razgledani, odprti ljudje. Običajno so ženske bolj naklonjene naravnim materialom, moški pa bolj „klasiki“. Ko pa enkrat živijo v naravni hiši, se ženske s tem dejstvom ne ukvarjajo več veliko, moški pa vsepovsod ponosno govorijo o tem in vabijo vsakogar, da pride na obisk in vidi, kako je to fino.

Pogovarjal se je David Petelin.

Nataša Hanuna: OD PRVIH KARIERNIH ŽELJA DO KONČNE ODLOČITVE

Svet se spreminja in gotovo drži, da velik del poklicev, ki jih bodo opravljali današnji srednješolci ali celo osnovnošolci, še ne obstaja. V vse obsežnejših spremembah, ki jih lahko opazimo v družbi in konkretno na trgu dela, je potreben tudi obnovljen premislek o vlogi šole. Zagotovo lahko od gimnazije tudi v prihodnje pričakujemo, da bo mladim nudila nek osnoven humanistični razgled, ki bo nudil dovolj širine za kasnejšo odločitev za najrazličnejše študije. Ob tem pa je vse bolj očitna tudi potreba po tem, da se te mlade na nek način tudi pripravi na svet, ki jih čaka.

V Zavodu sv. Stanislava se tega zavedamo. Že dlje časa smo zaznavali, da na tem področju ne dosegamo ravno standardov, s katerimi bi bili zadovoljni. Potreba po tem, da nadgradimo naša prizadevanja na področju opremljanja dijakov z vseživljenjskimi veščinami, da jim ponudimo ustrezno poklicno orientacijo, se je izkristalizirala tudi preko analize odgovorov, podanih v raziskavi med nekdanjimi dijaki, ki smo jo izvedli jeseni 2016.

Zavod sv. Stanislava se je tako novembra 2016 vključil v projekt *Popestrimo šolo 2016–2021 – Izobraževanje strokovnih delavcev za krepitev kompetenc šolajočih*. Projekt Popestrimo šolo financirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada ter Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije. In že prvo leto izvajanja programa je pokazalo nekaj naravnost neverjetnih dosežkov, za katere je v veliki meri odgovorna Nataša Hanuna, strokovna sodelavka, zaposlena na projektu.

CELOSTNO SPREMLJANJE UČENCEV IN POKLICNO USMERJANJE

Nataša poslanstvo svojega dela v zavodu povzame z besedami: »Namen projekta je celostno spremljanje in poklicno usmerjanje naših učencev in dijakov. Želimo vzpostaviti sistem, kjer se bodo enovito in sistematično izvajale dejavnosti kariernega usmerjanja in razvijanja kompetenc vseživljenjske karierni orientacije od vrtca do študentskega doma.«

Prizabarju

GOSTILNA • SLAŠČIČARNA • PRENOČIŠČA

✱

VIŠKA CESTA 50 • LJUBLJANA

+386 1 423 2462

info@prizabarju.si

www.prizabarju.si

Prerez njenih aktivnosti v Zavodu sv. Stanislava dejansko pokaže, da se Natašine naloge raztezajo od vrtca, kjer za najmlajše »zavodarje« organizira zanimive in simpatične predstavitve poklicev, do študentskega doma, kjer pripravlja in izvaja različne delavnice za študente. Je pa največ časa in prizadevanj usmerjenih v dijake Škofijske klasične gimnazije in Jegličevega dijaškega doma ter učence Osnovne šole Alojzija Šuštarja. Glavni poudarki dela z mladimi so tako celostni razvoj osebnosti, odkrivanje in razvijanje talentov, spodbujanje inovativnosti, poklicno usmerjanje in individualno spremljanje.

Da gre v resnici za delo, ki je v največji meri individualno in v ozirjemlje posameznika v njegovi celovitosti, najbolje kaže za prvo leto naravnost neverjetno število individualnih razgovorov. Nataša je tako od novembra do junija opravila kar 453 razgovorov. »V 9. razredu osnovne šole je bilo največ razgovorov povezanih z odločitvijo o srednji šoli in izbiri drugega jezika pri nadaljnjem šolanju, ki nekaterim predstavlja dodatni izziv pri tej odločitvi. Z učenci 8. razredov so se pogovori večinoma vrteli okrog kariernega dneva. Z gimnazije se je razgovorov udeležilo največ dijakin in dijakov tretjih letnikov, s katerimi smo začeli dodatno sistematično delati. Usmerjene aktivnosti pa nameravamo v prihodnje izvajati še v nižjih letnikih, saj je poklicno odločanje pot in ne trenutek.«

SISTEMATIČNO DELO

Kot pravi direktor Roman Globokar, je eden največjih doprinosov projekta Popestrimo šolo predvsem v tem, da se s področjem kariernega usmerjanja sedaj ukvarjamo veliko bolj strateško in celovito. Že v preteklosti je bilo kar nekaj dejavnosti zasnovanih s to idejo v mislih. Ob tem pa rezultatov ni bilo toliko, kot bi jih lahko bilo, če bi bile stvari med seboj povezane. Direktor je prepričan, da je bila zaposlitev dodatne sodelavke, ki je strokovno odlično usposobljena ter prilagodljiva in se dobro povezuje v delo vseh enot zavoda, najboljša, kar smo lahko storili v trenutni situaciji, največ, kar smo lahko storili za učence in dijake. »Gotovo pa si želimo, da učence in dijake pripravimo na življenje, da jih opremimo z veščinami, da jih naučimo tega, da znajo reflektirati svoje okoliščine in iskati svoje priložnosti, da znajo najti mesto zase in biti v življenju zadovoljni. To je precej pomembnejše od samega znanja, ki ga bodo pridobili,« pa direktor povzame razmišljanje, ki stoji v temeljih odločitve za sodelovanje v projektu.

In kaj so konkretne stvari, ki jih v okviru projekta pripravljamo za učence in dijake, da bi dosegli to poslanstvo? Verjetno najbolj neposredno povezane z nadaljnjim odločanjem so predstavitve srednjih šol za osnovnošolce ter fakultet za dijake. Vse te dejavnosti je pod eno streho združila Nataša, ki pa je stvari zastavila še nekoliko širše.

Poleg predstavitev srednjih šol in fakultet ter okrogle mize o poklicih in poklicnih odločitvah so se v zavodu zvrstile tudi številne predstavitve poklicev. »Vemo, da izobrazba ni enako poklic. Gotovo je odločitev za nadaljevanje šolanja, izbira naslednjega koraka za vsakogar pomembna. A morda je še pomembnejše od tega, da imamo ves čas

pred očmi cilj, proti kateremu naj bi ti koraki vodili. Gotovo moramo ostajati prilagodljivi, vseeno pa je koristno, če ves čas izgrajujemo in dograjujemo idejo tega, kaj želimo v življenju početi.«

Ob predstavitev poklicev pa dodatno obogatitev predstavljajo tudi karierni dnevi za osnovnošolce. Ti en dan preživijo s svojim mentorjem, ga opazujejo pri njegovem delu, sprašujejo, kar jih zanima, pogosto tudi sami aktivno opravljajo kakšno delovno nalogo. Tako si na bolj poglobljen način ustvarijo mnenje o poklicu. Nabirajo si različne kompetence, ki jim bodo koristile na njihovi nadaljnji poklicni poti. V preteklem letu so osnovnošolci obiskali 33 različnih podjetij in ustanov ter spoznavali številne različne poklice, med katerimi so bili arhitekt, defektolog, logoped, nogometaš, bančnik, odvetnik, notar, prodajalec, veterinar, igralec, pilot, računalničar, robotik ... Uspeh kariernega dne Nataša opiše: »Nekateri učenci so na kariernem dnevu dobili potrditev, da razmišljajo v pravo smer, drugi so ugotovili, da so si vse skupaj predstavljali drugače in da potrebujejo še razmislek o nadaljnji poti, večina si jih želi še kakšen dodaten karierni dan, da bi lahko spoznali še kak poklic.«

Za gimnazijce je morda težišče, kljub temu da bi bili v prihodnje zanimivi tudi podobni projektni dnevi, vseeno malce drugače. Z njimi se dela predvsem na področju spodbujanja samorefleksije in lastne proaktivnosti. Tako se je denimo z Natašino prisotnostjo obogatila vsebina duhovne obnove v tretjem letniku, ki je že od nekdaj namenjena razmisleku o lastni nadaljnji poti. Določene aktivnosti na tej duhovni obnovi tako izvaja sama ali skupaj s kaplanom. Nataša sodeluje tudi pri organizaciji ekskurzij za tretje letnike po Sloveniji, na katerih si morajo dijaki ogledati eno zanimivo in uspešno podjetje. Tudi na podlagi tega dela dijaki z Natašo vzpostavijo stik, kjer se po njenih besedah največ pogovarjajo o izbiri študija, možnostih študija v tujini, pa tudi o nekaterih nekoliko bolj osebnih temah.

NADALJNI NAČRTI ZA POKLICNO USMERJANJE

Po prvem letu projekta ostaja še veliko idej in zamisli ter zasnovanih načrtov. Od posodobitve in promocije izdelovanja osebnega kariernega portfolia do priprave različnih delavnic in usposabljanj. Od okrepitve sodelovanja z nekdanjimi dijaki ter starši učencev in dijakov do izgradnje mreže podjetij, ki bi našim dijakom (in učencem) nudila različne možnosti in priložnosti. Od ohranitve in razširitve predstavitvenih dejavnosti (glede srednjih šol, fakultet, poklicev) do vzpostavitve ustreznega sistema mentorstva.

Nataša ima veliko idej, še več jih dobi, ko se srečuje z otroki in mladimi, sem in tja kaj doprinesemo tudi ostali sodelavci. Tako v zavodu sedaj deluje tudi strokovni tim projekta, v katerem so vsi kaplani in svetovalni delavci vseh enot. Srečujejo se mesečno in pregledajo razvoj in napredek projekta ter v medsebojni povezanosti pripravljajo različne dejavnosti in načrte. Velja pa izpostaviti, da je izjemno dragocen in dobrodošel tudi prispevek nekdanjih dijakov. Zelo nam je koristila povratna informacija, ki smo jo dobili iz raziskave,

opravljene lani. Veseli smo tudi vseh konkretnih pobud, ki smo jih prejeli z vaše strani.

Toplo ste povabljeni, da tudi vi postanete aktiven del zgodbe poklicnega usmerjanja v Zavodu sv. Stanislava. Nataša bo vesela vaših sporočil na natasa.hanuna@stanislav.si. Lahko izrazite svojo pripravljenost za sodelovanje pri kariernih dnevih osnovnošolcev ali mentorstvo gimnazijcem, lahko ponudite možnost za obisk podjetja, kjer delate, lahko pripravite in ponudite kak izziv za naše učence in dijake, lahko sporočite, da ste z našimi dijaki pripravljeni deliti svoje izkušnje študija v tujini. Lahko pa se tudi le povabite na kavo in ob njej z Natašo delite svoje zamisli in ideje o tem, kaj vse bi zavod v prihodnje (še) lahko počel na tem področju. Če želite nekoliko bolj slediti utripu dela na tem projektu, ste vabljeni, da si ogledate spletno stran: <http://www.stanislav.si/dejavnosti/popestrimo-solo/>.

Projekt Popestrimo šolo je v Zavodu sv. Stanislava v slabem letu za res zaživel in postal prepoznaven. V prihajajočih letih ga želimo obogatiti in nadgraditi. Veseli bomo vsake pobude in sodelovanja.

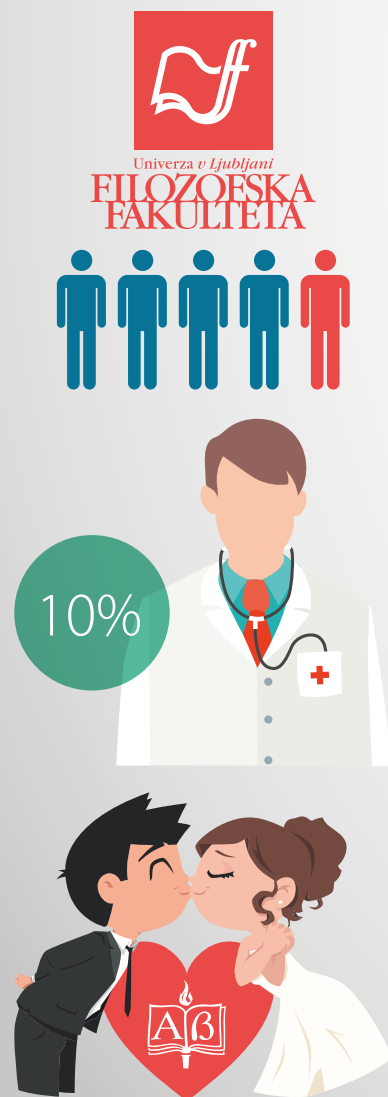
Marko Weilguny

KDO SO NEKDANJI ŠKOFIJCJI?

Zanimivosti iz raziskave, ki smo jo opravili jeseni 2016 in zbrali odgovore nekaj več kot 1.500 nekdanjih dijakov in dijakinj.

Zdelo se nam je smiselno in koristno, da za tokratno številko Amorja pripravimo kratek prispevek, v katerem bi vam podali nekaj informacij o tem, kaj lahko pričakujete, če imate opravka z nekdanjimi škofijci. Za nas, nekdanje škofijce, bodo informacije morda nekoliko manj uporabne (ali pa tudi ne), lahko pa članek delite s svojimi neškofijskimi prijatelji in jih na ta način bolje usposobite za – denimo – prijetnejšo in vsebinsko bogatejšo komunikacijo z vašimi sošolci. Da ne boste govorili le o vremenu.

Če se pogovarjate z nekdanjim dijakom ŠKG, je najbolj verjetno, da je obiskoval **Filozofsko fakulteto** oz. enega njenih številnih oddelkov. Pravzaprav je to skoraj nujno, če se pogovarjate s petimi škofijci. Vsak peti je namreč nekaj let preživel na Aškerčevi 2.

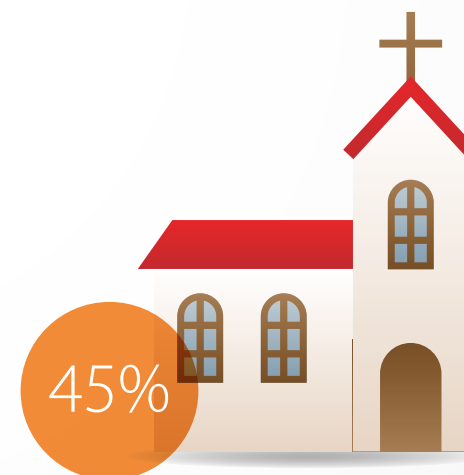
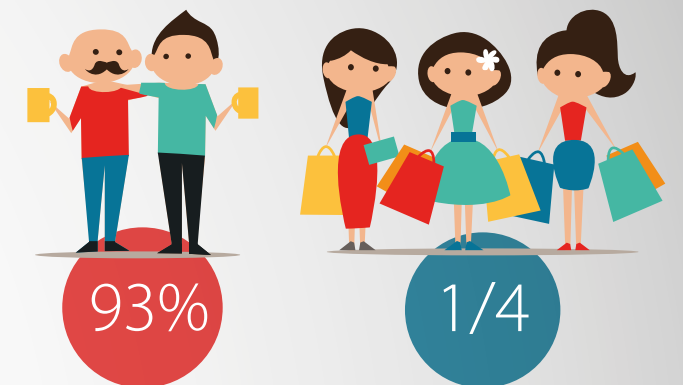
In ker med številnimi oddelki FF na nobenem izmed njih ni prav velike koncentracije nekdanjih dijakov, je poklic, za katerega je usposobljenih največ alumnov, pravzaprav **zdravnik**. Medicinsko fakulteto je namreč končalo približno 10 % vseh sodelujočih v raziskavi.

Zakonski stan vašega sogovornika je seveda zelo odvisen od njegove generacije. Če pa boste imeli priložnost kramljati s petimi nekdanjimi dijakinjami in dijaki, ki so **v zvezah** (imajo partnerja, so zaročeni ali poročeni), vam bo eden od njih zaupal, da je v zvezi z osebo, ki je prav tako obiskovala Škofijsko klasično gimnazijo.

In ker pogovor (če se že nočemo pogovarjati o vremenu) zna kar hitro preiti na razpravo o otrocih, vam sporočam, da imajo nekdanje dijakinje in dijaki Škofijske klasične gimnazije **prvega otroka** nekoliko prej kot ostala populacija naše države. Če sta podatka za splošno populacijo ob času izpolnjevanja ankete 29,3 za ženske in 32 let za moške, sta številki tako za moške kot za ženske med nekdanjimi škofijci pod 28 let. In ob tem so moški pri rojstvu prvega otroka celo malenkost mlajši od svojih sošolk.

Tudi če nismo poročeni z nekom, ki je obiskoval ŠKG, in nimamo otrok v svojih poznih dvajsetih, pa se skoraj zagotovo **družimo s svojimi nekdanjimi sošolci**. Takih, ki ohranjajo stik z vsaj enim sošolcem, je kar 93 %. Takih, ki se družijo z več sošolci, pa je skoraj četrtina.

In za konec seveda še odgovor na vprašanje o tem, kako pogosto gremo nekdanji škofijci k maši. Dober odstotek (ali eden do dva dijaka na generacijo) je takih, ki so sprejeli zaobljube posvečenega življenja. Ti so pri maši predvidoma dnevno ... **Nedeljnikov** je približno 45 %. Če pogledamo vse podatke v celoti, pa lahko čez palec izračunamo, da gre povprečen škofijec k maši vsak 9. dan.

Če sta se s sogovornikom slučajno srečala pri nedeljski sveti maši, veste, kje ga lahko pričakujete prihodnji torek.

Marko Weilguny

IZ ŽIVLJENJA ZAVODA SV. STANISLAVA

Ali ste vedeli, da so škofjci že dvakrat zmagali na tekmovanju Generacija Euro, da imajo v osnovni šoli dve ovci, da vrtčevski otroci vsako leto šotorijo na prostem? Za vas smo zbrali nekaj zanimivosti iz zavodskih enot, za katere morda (sploh tisti, ki ste že pred leti zapustili gimnazijo) še niste slišali.

Kam greš?

Letošnje šolsko leto v vseh enotah Zavoda sv. Stanislava zaznamuje geslo Kam greš? Geslo izraža nujnost stalnega spraševanja, od kod prihajamo in kam gremo. Mišljeno je kot spodbuda k osmišljanju življenja in temu, da vedno znova naredimo korak naprej. Zavodske enote želijo v tem letu dati poudarek kriterijem, po katerih se odločamo in iščemo, kaj je pomembno v življenju. Če človek nima smeri, lahko stalno tava sem ter tja, če pa ima smer, lahko z majhnimi koraki napreduje. Kolegij direktorja je določil štiri temeljne izzive za šolsko leto – izziv virtualnega sveta, izziv kritičnega mišljenja, izziv pristnega verskega življenja in izziv refleksije – in jih povezal v geslo Kam greš? Pri tem ni nujno, da geslo vsi razumemo enako. Bistveno je, da naredimo refleksijo, ovrednotimo, kaj smo naredili, in se odločimo, kako in kam bomo šli.

Tuji študenti opravljajo prakso pri nas

Gimnazijskim profesorjem tujih jezikov se je septembra pridružila španska študentka María Belén González Hernández, ki kot rojena govorka pri pouku španščine opravlja prakso Erasmus+. Belén, ki bo pri nas ostala do začetka julija, je na univerzi La Laguna v Santa Cruz de Tenerife končala prvo stopnjo španskega jezika in književnosti. Z zavodom je navezala stik preko Slovenskega društva učiteljev španščine, Slovenija pa je bila njena prva izbira. Z januarjem se ji

bo v pridružila še Maria Kapetanaki iz Grčije, ki bo opravljala prasko tako v gimnaziji kot tudi na osnovni šoli. Obe študentki bosta (sta) nastanjeni v Študentskem domu Janeza Frančiška Gnidovca, kjer se je letos približno stotim slovenskim študentom pridružilo tudi pet študentov iz tujine.

Tudi naši dijaki in zaposleni imajo številne možnosti, da sodelujejo v projektih, ki potekajo v okviru Erasmus+ programa. V letošnjem šolskem letu v zavodu potekata dva projekta, namenjena dodatnemu strokovnemu usposabljanju učiteljev, ter dva projekta, ki vključujeta tudi sodelovanje dijakov. Več o njih si lahko preberete na spletni strani v zavihku Mednarodno.

En mesec, ena konferenca, morda eno šolsko leto v tujini?

Škofijska v zadnjih letih vse pogosteje sodeluje s Škofijsko gimnazijo Gradec. Eden od sadov dobrih odnosov in vedno tesnejših stikov je tudi možnost daljših dijaških izmenjav. Letos odhajajo v Gradec trije dijaki, in sicer vsak za en mesec. Tam bodo prisostvovali pouku v nemščini in skupaj z avstrijskimi dijaki bivali v dijaškem domu. V prihodnje je odprta tudi možnost za daljše izmenjave (tri mesece, ena konferenca, celo šolsko leto). Dijaki bodo v Gradcu preživeli le en mesec, zato tam ne bodo pridobivali ocen, bomo pa prilagodili njihove obveznosti na ŠKG. Pri izmenjavi za daljši čas bi morali proučiti, kako je s priznavanjem ocen. Vsekakor je gimnazija odprta za to

možnost. Z veseljem bi k nam sprejeli tudi dijake iz Gradca, pokazalo pa se je, da je učni jezik kar velika ovira, zato letos ni bilo kandidatov za izmenjavo v Sloveniji.

Krožki, ki jih pred nekaj leti še ni bilo

Na ŠKG že nekaj let poteka krožek finančnega opismenjevanja, ki ga vodi alumen 8. generacije in sedaj profesor na gimnaziji Tadej Rifel. V okviru krožka so bili dijaki do sedaj izredno uspešni na dveh ekipnih tekmovanjih. Tako so dvakrat zapored osvojili prvo mesto v splošnem poznavanju osebnih financ v projektu Mladi in denar. Lani je enemu dijaku celo uspelo zmagati med posamezniki. Še posebej pa so ponosni na dve zmagi v tekmovanju Generacija Euro, ki ga pripravlja Banka Slovenije. Za nagrado so odpotovali v Frankfurt na obisk Evropske centralne banke. Dijaki so resnično pokazali izredno znanje s področja financ, ki prekaša tudi marsikatero šolo, kjer imajo ekonomijo v predmetniku. Veliko vrednost pa imajo tudi reference, ki so si jih s tem pridobili.

Bivaš v JDD, a ne hodiš na ŠKG

V zadnjih letih je v dijaškem domu vse več dijakov, ki ne obiskujejo ŠKG, ampak se šolajo na drugih gimnazijah ali srednjih šolah v Ljubljani. Letos je neškofijcev kar 35. Med njimi je 13 takih, ki ima ali je imelo brata ali sestro na ŠKG, ostali pa z domom niso povezani preko sorodstvenih vezi.

Čim več časa v naravi

Osnovna šola Alojzija Šuštarja daje velik poudarek učenju v naravi. Otroci s svojimi starši vse manj časa preživijo zunaj, zato jim v šoli želijo približati naravo in jim privzgojiti skrb zanje. Razredi prve triade denimo skrbijo vsak za svoj šolski vrtniček, na katerem pridelujejo različno zelenjavo. Poleg velike učilnice v naravi, v kateri veliko časa preživijo učenci v podaljšanem bivanju, občasno pa tam poteka tudi pouk, imajo na osnovni šoli tudi kokoši in ovce, za katere skrbijo večina učenci. Jajca, ki jih znesejo kokoši, uporabijo pri praktikumih – predmetu, ki šolarjem zadnjih treh razredov posreduje praktično znanje, koristno pri vsakodnevni življenjski opravilih.

V vrtcu ni nikoli dolgčas

V Vrtcu Dobrega pastirja potekajo številne zanimive dejavnosti, ena od teh je zagotovo dejavnost preživetja v naravi. Lani je potekala v okviru tridnevnega šotorenja na vrtčevskem igrišču. Po izletu v gozd so se otroci tam "izgubili". Učili so se postavljanja bivakov, iskanja hrane in orientiranja v gozdu. Naučili so se zanetiti ogenj in na njem pripraviti obrok. Poleg gibanja vrtec namenja veliko pozornosti tudi glasbi in ustvarjanju. Lani so otroci vsak mesec spoznali en inštrument, si ga ogledali v živo, poslušali izbrano glasbo tega inštrumenta, obiskali glasbeno solo ... Bodoči prvošolci so ob koncu leta pod vodstvom dveh likovnih pedagoginj pripravili izjemno lepo likovno razstavo. Seveda pa se otroci najraje igrajo. Zato so bili še toliko bolj

veseli nove pridobitve – dveh lego mizic in ogromnega števila lego kock. Gre za glavno nagrado, ki si jo je vrtec prislužil na natečaju LEGO, na katerem so sodelovali vsi slovenski vrtci. K zmagi s(m)o z glasovanjem preko Facebooka pomagali zaposleni, starši iz vseh enot, dijaki, študenti, alumni, prijatelji in znanci. Hvala!

Zbrala Monika Omovšek.

EKIPA ALUMNI IN NAPOVED DOGODKOV V PRIHAJAJOČEM LETU

Klub Alumni Škofijske klasične gimnazije je po majskem občnem zboru prevzela nova ekipa. V upravni odbor so bili izvoljeni **Gašper Sojar** (8. generacija), **Marko Weilguny** (10. generacija), **Gregor Šijanec** (16. generacija) in **Helena Šijanec** (16. generacija). Pod vodstvom predsednice **Sanje Martinec** (11. generacija) pridno snujemo dogajanje v prihajajočem šolskem letu.

Že sedaj pozor na naslednje dogodke!

DECEMBER: DOGODEK EXTRA ŠKG

JANUAR: OKROGLA MIZA NA TEMO ZAVODSKEGA LETNEGA GESLA KAM GREŠ?

FEBRUAR: GALA PLES Z DOBRODELNO DRAŽBO

MAREC: POSTNE DUHOVNE VAJE

APRIL: ŠPORTNI DAN S TURNIRJI IN MERITVAMI FORME IN ZDRAVJA

MAJ: OKROGLA MIZA V OKVIRU MEDNARODNEGA SIMPOZIJA V ZAVODU SV. STANISLAVA

JUNIJ: OBČNI ZBOR S PIKNIKOM IN BOLŠJIM SEJOM

Točni datumi in natančnejše informacije boste lahko našli na naši spletni strani alumni.si in facebook strani facebook.com/Alumni-SKG (vabljeni, da nam sledite!), obveščali pa vas bomo tudi preko elektronske pošte (če naših pisem ne prejimate, pa bi jih želeli, nam svoj elektronski naslov sporočite na alumni@stanislav.si).

Predstavi se svetu.

www.gigaspark.com

- ★ gostovanja spletnih strani
- ★ registracija domen
- ★ najem strežnikov (VPS)

OGLAŠUJTE SVOJE PODJETJE V REViji

AMO®

alumni@stanislav.si

PRISTOPNA IZJAVA h Klubu ALUMNI Škofijske klasične gimnazije v Šentvidu nad Ljubljano

Ime in priimek:

Dekliški priimek:

Naslov:

Datum rojstva:

Leto mature:

Izobrazba/študij:

Zaposlen/zaposlena pri:

Področje dela:

E-naslov:

Tel. številka:

Z izpolnitvijo pristopne izjave in njenim podpisom se včlanjam v Klub ALUMNI Škofijske klasične gimnazije v Šentvidu nad Ljubljano. Klub ALUMNI se obvezuje, da bo zbrane podatke hranil in uporabljal v skladu z zakonom, in sicer zgolj za potrebe delovanja kluba.

☐

Ne želim, da se me o delovanju kluba obvešča na zgoraj naveden naslov in preko e-pošte.

Kraj in datum:

Podpis:

unitas libertas caritas
ALUMNI KLUB ŠKG

Sklad za pomoč družinam

Sklad za pomoč družinam je bil ustanovljen leta 1995. Da mesečni prispevek ne bi bil ovira za vpis v gimnazijo ali dijaški dom, sklad mesečno razdeli okoli 10.000 € v različni višini in tako omogoča šolanje tudi otrokom iz številnejših ali socialno šibkejših družin.

V sklad darujejo profesorji, učitelji, nekdanji dijaki, starši tistih otrok, ki si to lahko privoščijo, in številni drugi dobrotniki. Njihova pomoč letno omogoča šolanje več kot 400 otrokom, ki prejemaajo od 20 do 160 € mesečno.

Vse, ki ste v preteklosti prejeli pomoč in ste že v rednem delovnem razmerju, kakor tudi druge vabimo, da se pridružite članom sklada. Naj se veriga dobrote nadaljuje tudi za prihodnje rodove.

Načini prispevanja:

- po položnici (pošljemo vam jo lahko po pošti);
- po pristopni izjavi (Vsak mesec nakažete vsaj 5 €. Vsoto, ki jo želite darovati, vpišete v zato pripravljen prostor na posebnem obrazcu. Sklad vam bo sproti pošiljal izpolnjene položnice. Da nimate skrbi vsak mesec, lahko darujete enkrat, dvakrat ali večkrat večjo vsoto. Možno je nakazilo preko trajnika. Za obrazec pišite na sklad@stanislav.si);
- ob življenjskih jubilejih ali namesto cvetja na grob umrlih.

Za dodatna pojasnila pišite na sklad@stanislav.si ali pokličite 01 58 22 208.

Namenitev deleža dohodnine

Zakon o dohodnini omogoča davčnim zavezancem, da sami odločate, komu boste namenili do 0,5 odstotni delež odmerjene dohodnine, ki ga država namenja za financiranje splošnorisnih ustanov. Davčni zavezanci lahko torej del dohodnine, ki ga od vas v vsakem primeru vzame država in ne pomeni nikakršne dodatne davčne obremenitve, preusmerite v donacijsko podporo upravičenim organizacijam. Med upravičenci za ta del dohodnine je s področja šolstva tudi Zavod sv. Stanislava (davčna številka 13707787).

Če se do sedaj še niste odločili za namenitev dela dohodnine, lahko to storite kadar koli. Prav tako lahko vedno spremenite svojo odločitev. Vaša odločitev za vas ne predstavlja nobene dodatne finančne obremenitve.

Ustanova »Fundacija Alojzija Šuštarja«

Fundacijo Alojzija Šuštarja sta spomladi 2010 ustanovila Zavod sv. Stanislava in Nadškofija Ljubljana. Temeljni namen ustanove je zagotavljanje finančnih in drugih sredstev za izvajanje vzgojno-izobraževalnih dejavnosti v Osnovni šoli Alojzija Šuštarja, ki je trenutno s strani Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport financirana v višini 85 %.

Ustanova »Fundacija Alojzija Šuštarja«

Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid

T: 01/58-22-208

E: fundacija@stanislav.si

Našo dejavnost lahko podprete z darovi preko plačilnega naloga.

Na plačilni nalog vpišete želeno vsoto. Nakazilo na:

Ustanova »Fundacija Alojzija Šuštarja«

Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid,

TRR: SI56 0203 3025 8577 268.

Osebnih podatkov se uporabljajo samo za delovanje Ustanove »Fundacija Alojzija Šuštarja«. Na podlagi 32. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov lahko uveljavljate svoje pravice pri: Zavod sv. Stanislava, Štula 23, 1210 Ljubljana Šentvid.

DA BI BILI PRAZNIČNI DNEVI MIRNI IN NAPOLNJENI
Z BLAGOSLOVOM IN TOPLINO BLIŽNJIH.

NAJ VAS NAPOLNIJO Z NOVO ENERGIJO, DA BOSTE V ZAČETKU 2018
ODLOČNO ZAKORAKALI USPEHOM NAPROTI!

SREČNO VAM ŽELI ALUMNI KLUB ŠKOFIJSKE KLASIČNE GIMNAZIJE

unitas libertas caritas
ALUMNI KLUB ŠKG